



**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ
УКРАЇНИ**



ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

учасників

XIV ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО- ПРАКТИЧНОЇ ОНЛАЙН-КОНФЕРЕНЦІЇ «ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ ОЧИМА МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ»

11 березня 2021 р.

м. Київ

УДК: 340:167.1:378.2

**Матеріали XIV Всеукраїнської науково-практичної онлайн-конференції
«Проблеми юридичної науки очима молодих науковців»**

П.78

**Проблеми юридичної науки очима молодих науковців : зб. наук. пр.
XIV Всеукр. наук.-практ. онлайн-конф. (м. Київ, 11 березня 2021 р.). К., 2021.
172 с.**

У збірнику подані наукові здобутки учасників, що присвячені проблемам юридичної науки.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

**За зміст наукових матеріалів відповідальність несуть їх автори та
наукові керівники**

4. Римский статут Международного уголовного суда от 17 июля 1998 года. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_588#Text (дата звернення: 16.02.2021).

5. Окупація Криму. «Без знаків, без імені, ховаючись за спинами цивільних» : дослідження. К.: УГСПЛ, 2019. 36 с.

6. Convention on Laws and Customs of War on Land : adopted on October 18th, 1907. URL: http://avalon.law.yale.edu/20th_century/hague04.asp (дата звернення: 16.02.2021).

7. Наставление по международному гуманитарному праву для Вооруженных Сил Российской Федерации (утверждено приказом Министра обороны Российской Федерации от 8 августа 2001 года № 360). URL: <http://www.zakonprost.ru/content/base/8424>. (дата звернення: 16.02.2021).

Васильев Станіслав

старший науковий співробітник Науково-дослідного інституту правового забезпечення інноваційного розвитку, к.ю.н., доцент

Правові засади розробки державної цільової програми інноваційної діяльності у сфері обігу лікарських засобів

Визначення стратегії розвитку певної галузі економіки є запорукою сталого економічного розвитку України. Конкретні завдання і заходи економічної діяльності у певній сфері господарювання повинні бути закріплені в державній цільовій програмі розвитку окремої галузі економіки. Однією з таких сфер господарювання є обіг лікарських засобів. У зв'язку з викладеним необхідно розробити та затвердити програму інноваційної діяльності у сфері обігу лікарських засобів.

Згідно із п. 1 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про державні цільові програми» державна цільова програма – це комплекс взаємопов'язаних завдань і заходів, які спрямовані на розв'язання найважливіших проблем розвитку держави, окремих галузей економіки або адміністративно-територіальних одиниць, здійснюються з використанням коштів Державного бюджету України та узгоджені за строками виконання, складом виконавців, ресурсним забезпеченням [1]. Відповідно до абз. 2 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про інноваційну діяльність» інноваційна діяльність – це діяльність, що спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів і послуг [2]. Аналіз Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової та роздрібною торгівлі лікарськими засобами, імпорту лікарських засобів дозволяє дійти висновку, що до сфери обігу лікарських засобів належить виробництво, оптова та роздрібна торгівля лікарськими засобами [3]. Отже, державну цільову програму інноваційної діяльності у сфері обігу лікарських засобів можна визначити як комплекс взаємопов'язаних завдань і заходів, які спрямовані на розв'язання проблем створення інноваційних лікарських засобів з використанням коштів Державного бюджету України.

Державна цільова науково-технічна програма розроблення новітніх технологій створення вітчизняних лікарських засобів для забезпечення охорони здоров'я людини на 2011–2015 роки була затверджена постановою КМ України від 22 червня 2011 року № 725. Дана Програма передбачала створення дослідних зразків лікарських засобів, розроблення сучасних діагностичних та лікарських препаратів, підготовку технологічної документації [4]. Водночас, дана Програма була припинена достроково відповідно до постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання оптимізації державних цільових програм і національних проектів, економії бюджетних коштів та визнання такими, що втратили чинність, деяких актів Кабінету Міністрів України» від 05 березня 2014 року № 71 [5]. Отже, на теперішній час відсутня державна цільова програма розробки нових лікарських засобів.

Порядок розроблення та виконання державних цільових програм затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 31 січня 2007 року № 106. Відповідно до п. 24 даного Порядку проект програми повинен містити такі розділи, як мета програми, шляхи і способи розв'язання проблеми, завдання і заходи, очікувані результати, ефективність програми, обсяги та джерела фінансування [6].

Таким чином, існують необхідні нормативно-правові засади для розробки програми інноваційної діяльності у сфері обігу лікарських засобів. Ініціатором розробки даної цільової програми можуть бути Міністерство охорони здоров'я України або Національна академія медичних наук України. Цільова програма інноваційної діяльності у сфері обігу лікарських засобів повинна передбачати заходи зі створення нових лікарських засобів вітчизняного виробництва.

Література:

1. Про державні цільові програми : Закон України від 18.03.2004 р. № 1621-IV. Верховна Рада України. Законодавство України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1621-15/>
2. Про інноваційну діяльність : Закон України від 04.07.2002 р. № 40-IV. Верховна Рада України. Законодавство України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15-вр>.
3. Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової та роздрібною торгівлі лікарськими засобами, імпорту лікарських засобів (крім активних фармацевтичних інгредієнтів) : постанова Кабінету Міністрів України від 30.11.2016 р. № 929. Верховна Рада України. Законодавство України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929-2016-п>.
4. Про затвердження Державної цільової науково-технічної програми розроблення новітніх технологій створення вітчизняних лікарських засобів для забезпечення охорони здоров'я людини на 2011-2015 роки : постанова Кабінету Міністрів України від 22.06.2011 р. № 725. Верховна Рада України. Законодавство України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/725-2011-п>.

5. Деякі питання оптимізації державних цільових програм і національних проектів, економії бюджетних коштів та визнання такими, що втратили чинність, деяких актів Кабінету Міністрів України : постанова Кабінету Міністрів України від 05 березня 2014 року № 71. Верховна Рада України. Законодавство України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/71-2014-п>.

6. Про затвердження Порядку розроблення та виконання державних цільових програм : постанова Кабінету Міністрів України від 31.01.2007 року № 106. Верховна Рада України. Законодавство України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/106-2007-п>.

Васюта Юлія

здобувачка ступеня вищої освіти
магістра 1-го курсу ННІ № 1 Національної
академії внутрішніх справ (м. Київ)

Проблеми удосконалення кримінально-правової протидії міжнародному тероризму*

Входження України у міжнародне співтовариство потребує вдосконалення її законодавства, приведення останнього у відповідність до положень міжнародно-правових актів, що регламентують протидію тероризму.

Основним міжнародно-правовим інструментом Ради Європи у сфері протидії тероризму є Конвенція Ради Європи про запобігання тероризму, ратифікована Законом України від 31 липня 2006 р. № 54-V. Серед іншого вона передбачає обов'язок держав-учасниць криміналізувати публічне підбурювання до вчинення терористичного злочину, залучення до тероризму та навчання тероризму. Крім цього, 28 жовтня 2015 р. Україна підписала Додатковий протокол до Конвенції Ради Європи про запобігання тероризму, де встановлена вимога криміналізувати участь у об'єднанні чи групі для цілей тероризму, отримання терористичного навчання, виїзд за кордон для цілей тероризму та фінансування або організація поїздок з цією метою [3]. Згідно з положеннями Конвенції Кримінальний кодекс України був доповнений ст.ст. 258-1 (Втягнення у вчинення терористичного акту), 258-2 (Публічні заклики до вчинення терористичного акту), 258-3 (Створення терористичної групи чи терористичної організації), 258-4 (Сприяння вчиненню терористичного акту), 258-5 (Фінансування тероризму). Водночас ці новели не у повній мірі відповідають міжнародно-правовим актам, породжуючи протиріччя між собою та іншими кримінально-правовими нормами.

Поняття терористичного акту за українським законодавством також не кореспондується із сучасним міжнародним правом. Закон України від 20 березня 2003 р. № 638-IV «Про боротьбу з тероризмом» визначає терористичний акт як злочинне діяння, називає його форми – застосування

* Наукова керівниця – в.о. завідувача кафедри кримінального права Національної академії внутрішніх справ Матюшенко О.І.